การพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

DEVELOPMENT OF A COVER DANCE ACTIVITY SET TO DEVELOP AND ENHANCE THE POTENTIAL OF SOFT SKILLS IN PREPARATION FOR ENTERING INTO THE EARLY WORK.

วรัชยา ชลวิถี / WARATCHAYA CHOLVITEE*

สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ART EDUCATION, FACULTY OF FINE ART, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY.

ธรากร จันทนะสาโร / DHARAKORN CHANDNASARO

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACULTY OF FINE ART, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY.

Received : January 13, 2025
Revised : May 26, 2025
Accepted : June 10, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น 2. เพื่อประเมินผลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จำนวน 35 คน โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรณทักษะต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะจำนวน 31 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 31 ข้อ โดยวัดทักษะจรณทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) และ 2) ชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ ที่มีชื่อว่า “Cover Dance for 2 Soft Skills” มีทั้งหมด 15 ครั้ง โดยนำแนวคิด ทฤษฎีด้านการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์และด้านนาฏศิลป์สากลที่นำมาบูรณาการร่วมกับการพัฒนาทักษะจรณทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) มาพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมที่ใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้โดยผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะทางด้านทักษะการทำงานเป็นทีม แสดงให้เห็นว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรณทักษะการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 1.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรณทักษะการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 4.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.13 และผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะทางด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน แสดงให้เห็นว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน เท่ากับ 1.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.21 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับ

* ผู้นิพนธ์หลัก E-mail: waratchaya.chol@g.swu.ac.th

จรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน เท่ากับ 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.16 เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยระดับจรณทักษะการทำงานเป็นทีมและจรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ก่อนเข้าร่วมและหลังเข้าร่วมชุดกิจกรรม "Cover Dance For 2 Soft Skills" พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการทำงาน, จรณทักษะ, ชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์, การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์, นาฏศิลป์สากล

Abstract

This research aimed to: (1) develop a cover dance activity program designed to enhance Too many words, enhance is enough. Soft skills among final - year undergraduate students in preparation for entering the professional workforce as new graduates and (2) evaluate the pre - and post - participation outcomes of the cover dance activities on on soft skill development among among this target group. The sample consisted of 35 final - year undergraduate students from a university in Bangkok who volunteered to participate. These students had an average soft skills assessment scores equal to or below 2.50, based on a 31 - item soft skills test. The research instruments included: (1) a 31 - item pre - and post - test soft skills assessment, which measured teamwork effectiveness and planning and work methodology and (2) a 15 - session activity program titled "Cover Dance for 2 Soft Skills". The program was developed by integrating concepts and theories from cover dance and international performing arts to enhance teamwork effectiveness, planning and work methodology skills. The results revealed that the mean score for teamwork effectiveness before participating in the activities was 1.86 (SD = 0.19), and after participation, the mean score increased to 4.06 (SD = 0.13). Regarding planning and ways of working, the pre - activity mean score was 1.78 (SD = 0.21), which increased to 4.14 (SD = 0.16) post - activity. Comparison of pre - and post - activity mean scores indicated statistically significant improvement at the .05 level in both soft skill domains: teamwork effectiveness, planning and ways of working.

Keywords: Work skills, Soft skills, Cover Dance, Cover dance activity set, Western dance

บทนำ

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ที่เป็นหัวใจหลักของการพัฒนาชาติไทย จึงเกิด แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีจุดประสงค์ที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่มีว่า "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรพัฒนาอย่างรวดเร็วและให้มีประสิทธิภาพ จากฐานข้อมูลกลาง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2566) พบว่าประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนวัยทำงานอายุตั้งแต่ 20 - 59 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มทรัพยากรที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและมีหน้าที่ดูแลกลุ่มประชากรวัยอื่น ๆ

จากการสำรวจผลการวิจัยของ Jackson (2013) พบว่า บัณฑิตที่จบใหม่และพนักงานวัยทำงานที่เริ่มเข้ามาสู่วัยทำงานในปัจจุบันได้ถูกพัฒนาและเตรียมความพร้อมสำหรับทักษะวิชาชีพเฉพาะทาง (Hard Skills) เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด แต่ขาดจรณทักษะ (Soft Skills) ที่จะช่วยทำให้ตนเองสามารถพัฒนาเป็นพนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความ

สำเร็จในหน้าที่การงาน นอกจากนี้จากบทความ Techsauce Team (2566) กล่าวไว้ว่า การขาดจรณทักษะ (Soft Skill) ในกลุ่มคน Gen - Z นั้นเกิดขึ้นจาก 1) ความห่างของเจเนอเรชั่นในปัจจุบันประชากรแต่ละเจเนอเรชั่นกำลังเผชิญกับช่องว่างทางวัฒนธรรมบางอย่างเมื่อต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายสำหรับทำธุรกิจ วิธีใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสม และวิธีปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคมและองค์กรที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา 2) มหาวิทยาลัยและบริษัทจัดอบรม Soft Skill จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรน่า 19 การเรียนและการทำงานจึงถูกปรับเป็นรูปแบบออนไลน์และ Work from home

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัจจุบันการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในด้านสมรรถนะทักษะเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการทำงานในปัจจุบัน แต่ควรพัฒนาควบคู่ไปกับจรณทักษะเพื่อช่วยให้การทำงานในแต่ละอาชีพมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ทุก ๆ องค์กรต้องการ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจจรณทักษะที่จำเป็นในปี 2566 พบว่ามีหลากหลายจรณทักษะที่กำลังถูกกล่าวถึงในสังคมการทำงานปัจจุบัน ทั้งทางด้านปัญหาและตรงกับความต้องการของหน่วยงาน โดยเฉพาะ ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และ ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) (สุนันทา มาวัน และคณะ, 2565, น. 87 - 99; Zay, 2022; Danao, 2023; Cartoon, 2566; Ad Addict TH, 2566)

ในปัจจุบันได้มีการนำความรู้ทางศาสตร์ทางด้านศิลปะการแสดงมาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพประชากรอย่างหลากหลายรูปแบบอย่างเช่น งานวิจัยของณัฐพร วิศาลธรกุล (2563) และ ราเมศ ลิ่มตระกูล (2565) ที่นำนาฏศิลป์มาบำบัดโครออฟฟิศซินโดรมด้วยการนำทางท่านาฏศิลป์มายืดเหยียดกล้ามเนื้อเพื่อบรรเทาอาการของโรคออฟฟิศซินโดรม ระวิวรรณ วรรณวิไชย (2561, น. 145 - 157) ที่นำนาฏศิลป์บำบัดไปใช้กับเด็กดาวน์ซินโดรมที่มีอาการสมาธิสั้นทำให้เด็กมีสมาธิมากขึ้นเพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุมและลุ่มลึกยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษากิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์เป็นอีกหนึ่งรูปแบบกิจกรรมเพิ่มเติม ซึ่งเป็นเป็นหนึ่งกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์รูปแบบหนึ่งที่เลียนแบบการเต้นรำและการขับร้อง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน การเลียนแบบเครื่องแต่งกาย รวมไปถึงการสวมบทบาทสมมติและการดึงเอกลักษณ์ของศิลปิน ให้ใกล้เคียงกับต้นแบบมากที่สุด กิจกรรมนี้กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างในปัจจุบันจากกระแสวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย นอกจากนี้รูปแบบการเต้นมีการพัฒนามาจากรูปแบบพื้นฐานการเต้นแบบ K - POP J - POP T - POP หรือนาฏศิลป์รูปแบบอื่น เช่น ฮิปฮอป (Hip Hop) บีบอย (B - boy) สตรีทแดนซ์ (Street dance) ป๊อปปิ้ง (Popping) แจ๊ส (Jazz Dance) เป็นต้น (อรรฆอร บุรมัธนานนท์, 2552, น. 16 - 21; ธนพร ประทักษ์วิริยะ, 2560, น. 43 - 44; ดิฐพงศ์ ประเสริฐ-ไพฑูรย์, 2558, น. 22 - 33; สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม, 2559, น. 149 - 158)

ผู้วิจัยจึงได้สำรวจกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ที่ถูกจัดขึ้นในประเทศไทยพบว่า เดลินิวส์ออนไลน์ (2566) ได้มีการนำเสนอข่าวความร่วมมือระหว่างไอคอนสยาม การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีประจำประเทศไทย (KCC) สมาคมกีฬาเชียร์แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทย สถาบันบางกอกแดนซ์ THE INNER STUDIO THE KNIVERSE และ Lotus's Privé ที่ได้ร่วมกันจัดงานเต้นสุดยิ่งใหญ่ ICONSIAM DANCETOPIA COMPETITION เวทีรวมพลคนรักการเต้นเพื่อเฟ้นหาสุดยอดนักเต้น K - POP COVER DANCE เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมเยาวชนให้มีเวทีแสดงทักษะและความสามารถพิเศษเพื่อต่อยอดไปสู่เวทีระดับโลก (เดลินิวส์ออนไลน์, 2566) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2558) ซึ่งเป็หน่วยงานภาครัฐ ได้จัดกิจกรรม "Cover Dance by sook" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใส่ใจสุขภาพมากยิ่งขึ้น ผ่านการเรียนรู้เทคนิคการเต้นเลียนแบบต้นฉบับอย่างถูกต้อง โดยเน้นกระบวนการฝึกซ้อมที่เป็นขั้นตอนและสามารถเข้าถึงได้ง่ายสำหรับทุกเพศทุกวัย กิจกรรมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน นอกจากนี้กิจกรรม "TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP" หนึ่งในโครงการ TO BE NUMBER ONE ดำเนินงานภายใต้พระดำริของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งองค์ประธานโครงการ โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมศักยภาพเยาวชนและป้องกันปัญหายาเสพติดผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์

ต่าง ๆ (Go Ahead News, 2567) แสดงให้เห็นว่าทั้งหน่วยงานในภาครัฐและเอกชนมีการสนับสนุนกิจกรรมการเต้นในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับบัณฑิตจบใหม่ซึ่งกำลังก้าวเข้าสู่วัยทำงาน โดยพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพเฉพาะทางเป็นหลัก แต่ยังขาดการเตรียมความพร้อมในด้านทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานซึ่งอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือการเรียนรู้ โดยบูรณาการเทคนิคทางนาฏศิลป์เข้ากับพัฒนาจรณทักษะพื้นฐานในการทำงาน โดยเฉพาะในด้านทักษะการทำงานเป็นทีม และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้บัณฑิตจบใหม่สามารถพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านชุดกิจกรรมที่มีชื่อว่า “Cover Dance for 2 Soft Skills” ซึ่งผู้วิจัยออกแบบมาเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนทักษะทั้งสองด้านควบคู่ไปกับการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ผ่านศิลปะทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น

2. เพื่อประเมินผลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 58 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 35 คน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรณทักษะต่ำกว่าหรือเท่ากับ2.50

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) และการพัฒนาเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) จากเอกสารตำรา วารสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เว็บไซต์สถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

1.2 พัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) จากวิทยาลัยการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) รวมเป็นจำนวน 31 ข้อ โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือและได้รับอนุญาตเป็นที่เรียบร้อย ก่อนนำมาพัฒนาเพิ่มเติมโดยการเพิ่มข้อคำถามเพื่อใช้ประกอบการออกแบบชุดกิจกรรมเพิ่มเติม และสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับวัตถุประสงค์และความเที่ยงตรงในการวิจัย (IOC) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ส่วนข้อคำถามที่มีค่าต่ำกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

1.3 ปรับแก้และจัดเตรียมแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย นำแบบสอบถามไปใช้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาข้อมูล โดยนำเสนอข้อมูลด้วยผลของค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาค่า t-test Pretest Posttest

2. การพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอ์แดนซ์ “Cover Dance For 2 Soft Skills” โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจรณทักษะ (Soft skills) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ และนาฏศิลป์สากลจากเอกสาร ตำรา วารสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทางด้านการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์และทาง

ด้านนาฏศิลป์สากล เพื่อพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

2.2 พัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ “Cover Dance for 2 Soft Skills” โดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเพื่อความชัดเจนในการพัฒนาชุดกิจกรรม กำหนดโครงสร้างของแผนชุดกิจกรรม จากนั้นดำเนินการสร้างแผนชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ เพื่อเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยทำการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำหลักการและแนวคิดทฤษฎีมาสร้างรูปแบบกิจกรรมแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับวัตถุประสงค์และความเที่ยงตรงในการวิจัย (IOC) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ส่วนข้อคำถามที่มีค่าต่ำกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มประชากร โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้ผู้เข้าร่วมจำนวน 35 คน

2) ผู้วิจัยติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้าร่วมกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills” โดยส่งเอกสารรายละเอียดโครงการวิจัย เอกสารการยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย และหนังสือรับรองขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยให้กับผู้เข้าร่วมการวิจัย ก่อนทำการนัดหมายเพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูล

3) ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการวิจัย โดยใช้ชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills” ในรูปแบบการพบปะ ซึ่งกำหนดระยะเวลาการลงพื้นที่ไว้ใน 5 สัปดาห์ โดย์ทำกิจกรรมสัปดาห์ละ 3 วัน ครั้งละ 60 นาที รวมเป็นกิจกรรมจำนวน 15 ครั้ง

4) ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยการให้ทำแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมทุก ๆ 5 ครั้ง รวมเป็น 4 ครั้ง ได้แก่ 1) เก็บก่อนเข้าร่วมกิจกรรม 2) เก็บหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 3) เก็บหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 และ 4) เก็บหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งสุดท้าย

5) หลังจากดำเนินการกิจกรรมเสร็จสิ้น ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) 4 ครั้ง มาสรุปผลการวิจัยเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางพัฒนาการก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้การ

วิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยการใช้สูตร IOC เพื่อหาค่าดัชนี กิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills” ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

2) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) วัดพัฒนาการจรณทักษะก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในงานวิจัย

3) วิเคราะห์ผลที่ได้จากการทดลองมาทำการเปรียบเทียบผลก่อน และหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้สถิติ T-Test Dependent กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม

กรอบแนวคิด

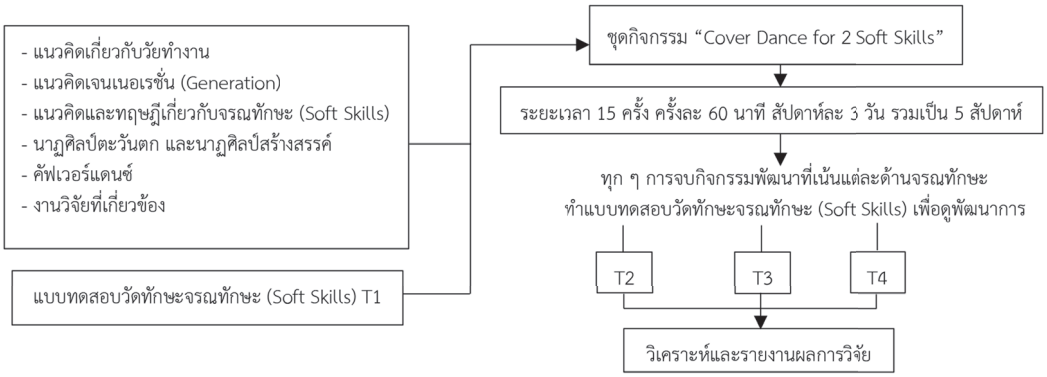

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยมีขั้นตอนการศึกษาและพัฒนาดังนี้

1.1 กระบวนการและแนวคิดของการประยุกต์ทฤษฎี

1) แนวคิดและทฤษฎีด้านจรณทักษะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านจรณทักษะ (Soft Skill) พบว่าจรณทักษะเป็นส่วนเสริมของสมรรถนะที่ช่วยให้สามารถทำงานและบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการบ่มเพาะทักษะนานกว่าทักษะการเรียนรู้ทางวิชาการแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีจรณทักษะที่ดีย่อมมีโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งงานที่สมัคร และมีความก้าวหน้าในการทำงานได้เร็วกว่าคนที่มีแต่ทักษะการเรียนรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว เนื่องจากจรณทักษะเป็นส่วนเสริมที่ทำให้การทำงานภายในแต่ละองค์กรประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาถึงองค์ประกอบของจรณทักษะที่มีความสำคัญต่อการทำงานพบว่า ประกอบไปด้วยทักษะการสื่อสาร (Communication) ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) ทักษะการปรับตัว (Adaptability) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem - solving) ทักษะการจัดการเวลา (Time Management) ทักษะความเป็นผู้นำ (Leadership) และทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork) (สุนันทา มาวัน และคณะ, 2565, น. 87 - 99, Zay, 2022; Danao, 2023; Cartoon, 2566; Ad Addict TH, 2566)

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาจรณทักษะที่จะนำมาพัฒนาให้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 ทักษะได้แก่ **1) ทักษะการทำงานเป็นทีม** มีลักษณะของการรวมองค์ประกอบทักษะความเป็นผู้นำ การติดต่อสื่อสาร ความร่วมมือ การประสานงาน ความคิดสร้างสรรค์ และการปรับปรุงงานเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนในองค์กรในการให้ความร่วมมือสนับสนุน ให้การประสานงานมีความชัดเจน และตรงกับความสามารถของคนในองค์กรเพื่อให้บรรลุไปตามเป้าหมายที่วางไว้ไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งเพื่อให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ และ **2) ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน** มีลักษณะของการรวมองค์ประกอบทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการจัดการเวลา จัดลำดับความสำคัญ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเข้าไว้ด้วยกันแสดงให้เห็นว่า ทักษะนี้มีกระบวนการวิเคราะห์การวางแผนและพัฒนาแผนงานในเรื่องของการบริหารจัดการเวลา หรือความสามารถในการคิดวางแผนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายจึงเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญต่อการทำงานเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าทั้ง 2 ทักษะที่กล่าวมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากต่อการทำงานให้สามารถทำงานได้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงได้แนวคิดในการพัฒนาทักษะเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคตแก่นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย

2) แนวคิดและทฤษฎีด้านการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) พบว่ามีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย **การเลียนแบบและการสร้างสรรค์ (Imitation and Creativity)** การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์เริ่มต้นจากการเต้นเลียนแบบจากศิลปินต้นฉบับที่นำกลับมาแสดงใหม่ แต่ในขณะเดียวกันนักเต้นสามารถเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของตนเองเข้าไปในการแสดง เช่น การปรับเปลี่ยนท่าเต้นเล็กน้อยหรือการเพิ่มท่าทางใหม่ ๆ เพื่อให้การแสดงมีความเป็นเอกลักษณ์ของทีม นักเต้น **การฝึกฝนและการพัฒนาทักษะ (Practice and Skill Development)** การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ต้องการการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความแม่นยำของท่าเต้นและสอดคล้องกับจังหวะเพลง อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการเต้น ความยืดหยุ่น และความแข็งแรงของร่างกายให้กับกลุ่มนักเต้น และ**การสร้างชุมชนและการมีส่วนร่วม (Community Building and Participation)** การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มักเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มหรือชุมชน นักเต้นสามารถสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับผู้อื่นที่มีความสนใจเดียวกัน การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ยังเป็นช่องทางในการแสดงออกและการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมป๊อปและศิลปินที่ชื่นชอบของกลุ่มนักเต้น

นอกจากนี้กระบวนการที่เกิดภายใต้กิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ได้มีการปรับตัวรับฟังความคิดเห็นและเคารพการตัดสินใจของคนร่วมทีม ในเรื่องของ**การเลือกเพลง**

และท่าเต้น (Song and Choreography Selection) ในการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์จะเริ่มต้นด้วยการเลือกเพลงและท่าเต้นจากศิลปินต้นฉบับที่ต้องการคัฟเวอร์ การเลือกเพลงและท่าเต้นนี้ต้องพิจารณาถึงความยากง่ายและความเหมาะสมกับทักษะของคนในทีม **การศึกษาและฝึกฝนท่าเต้น (Learning and Practicing Choreography)** หลังจากเลือกเพลงและท่าเต้นจะต้องศึกษาและฝึกฝนท่าเต้นอย่างละเอียด การฝึกฝนนี้รวมถึงการดูการแสดงของศิลปินต้นฉบับและการฝึกซ้อมท่าเต้นซ้ำ ๆ จนกว่าจะสามารถทำได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ในบางครั้งยังจะต้องมี **การปรับปรุงและสร้างสรรค์ (Improvement and Creativity)** นักเต้นอาจปรับปรุงท่าเต้นให้เหมาะสมกับตนเองหรือเพิ่มความคิดสร้างสรรค์เข้าไปในการแสดง เช่น การเพิ่มท่าทางใหม่ ๆ หรือการปรับเปลี่ยนท่าเต้นเล็กน้อยเพื่อให้การแสดงมีความเป็นเอกลักษณ์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดนั่นก็คือ **การฝึกซ้อมร่วมกัน (Group Rehearsal)** การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์แบบกลุ่มนักเต้นจะต้องฝึกซ้อมร่วมกันเพื่อให้การเคลื่อนไหวสอดคล้องกันและมีความสมดุล การฝึกซ้อมร่วมกันนี้ช่วยสร้างความสัมพันธ์และจรณทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพในกลุ่มนักเต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความน่าสนใจและความท้าทายที่จะนำกิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มาใช้ในการพัฒนาศักยภาพบุคคล นอกจากกิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์จะเป็นกิจกรรมที่มีความบันเทิง มีความสนุกสนาน ก็ยังแอบแฝงถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นอีกด้วย จึงเป็นอีกกิจกรรมที่ควรนำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาศักยภาพทักษะบุคคลที่เป็นไปตามกระแสนิยมของคนในสังคมปัจจุบัน

3) แนวคิดและทฤษฎีด้านนาฏศิลป์สากลที่นำมาบูรณาการร่วม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านนาฏศิลป์สากลที่จะนำมาใช้บูรณาการร่วมได้แก่ **คอนเทมพอรารี่แดนซ์ (Contemporary Dance)** ที่เป็นการเต้นรูปแบบผสมผสานเทคนิคจากบัลเลต์คลาสสิก และ มอเดิร์นแดนซ์ โดยเน้นการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้เต้นผ่านการเคลื่อนไหวที่เป็นธรรมชาติ โดยการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้นเป็นอีกหนึ่งเทคนิคของคอนเทมพอรารี่แดนซ์ที่ต้องอาศัยแรงโน้มถ่วงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างท่าทาง การเคลื่อนไหวที่ลื่นไหลและความต่อเนื่องที่มีการเชื่อมโยงระหว่างท่าทางต่าง ๆ **เทคนิคการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work)** ที่เป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายในการสร้างท่าทางการเคลื่อนไหวไปกับพื้น เช่น การล้มลง การกลิ้ง และการลุกขึ้นจากพื้นอย่างนุ่มนวล **การสื่อสารผ่านการถ่ายน้ำหนักด้วยการสัมผัส (Body contact)** ในส่วนการใช้เทคนิคการสัมผัส (Touch) สามารถใช้ในการนำทางหรือสนับสนุนการเคลื่อนไหวระหว่างนักเต้น เช่น การจับมือ การวางมือบนไหล่ หรือการออกแรงในการนำทิศทางการเคลื่อนไหวระหว่างนักเต้นทำให้เกิดเรียนรู้การถ่ายน้ำหนักระหว่างบุคคล อีกทั้งผู้วิจัยได้ผสมผสานสไตล์การเต้นแจซรวมกับเทคนิคนี้ การเต้นแจซอาศัยการถ่ายน้ำหนักเป็นพื้นฐานสำคัญในการถ่ายน้ำหนักจากส่วนหนึ่งของร่างกายไปยังอีกส่วนหนึ่งได้อย่างสมดุล และ**การเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hiphop)** มีการหลายเทคนิคเข้าด้วยกันซึ่งหนึ่งในเทคนิคที่สำคัญในการเต้นฮิปฮอปคือการแยกสัดส่วนของร่างกาย (Isolation) ด้วยการเคลื่อนไหวเฉพาะส่วนหัว ไหล่ หรือสะโพก โดยไม่ให้ส่วนอื่น ๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวตาม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในท่าเต้นฮิปฮอปการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เช่น Popping, Locking, Breaking, waacking, Freestyling เป็นต้น (ศิริมงคล นาฏยกุล, 2557)

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงการนำเทคนิคนาฏศิลป์สากลมาพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้และรู้จักกล้ามเนื้อในร่างกายของตนเองและของผู้อื่นอาจทำให้สามารถทำงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายตัวเองและการวางแผนในการจัดลำดับการเคลื่อนไหวจะทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักการวางแผน การจัดการเวลา และลำดับความสำคัญของงานได้ผ่านเทคนิคนาฏศิลป์สากลนี้

โดยสรุปแล้วจากที่กล่าวถึงกระบวนการและแนวคิดของการประยุกต์ทฤษฎี การนำแนวคิดและทฤษฎีด้านนาฏศิลป์สากลการร่วมกับการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ในการพัฒนาจรณทักษะทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมในการทำงานในอนาคตของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย

1.2 กระบวนการออกแบบและขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรม

1) ขั้นการศึกษาและการพัฒนา ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาชุดกิจกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

2) ผลการพัฒนาชุดกิจกรรม ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนชุดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน การวิจัย ซึ่งแผนชุดกิจกรรมของผู้วิจัยประกอบไปด้วย กระบวนการในแต่ละกิจกรรม จุดมุ่งหมาย แนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรค์และทฤษฎีนาฏศิลป์สากล การวัดและการประเมินผล โดยมีรายละเอียดกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ยินดีที่ได้พบเธอ (The first time met.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนิทสนมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สร้างความเข้าใจและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะเกิดในโครงการ พร้อมให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเต้น สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้แนวคิดการละลายพฤติกรรมเป็นหลักในกิจกรรมครั้งนี้

กิจกรรมที่ 2 เรียนรู้ตัวเอง (Learn my body for the first time.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายตนเองเพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น

กิจกรรมที่ 3 นี่เองร่างกายฉัน (Is this my body?) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายตนเองเพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น

กิจกรรมที่ 4 เรียนรู้ไปด้วยกัน (Learn together.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้แนวคิดเรื่องการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบคู่

กิจกรรมที่ 5 เรียนรู้ไปพร้อมกัน (Learn together, the three of us.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้แนวคิดเรื่องการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบกลุ่ม 3 คน

กิจกรรมที่ 6 เรียนรู้ในพวกเรา (We learn together.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้แนวคิดเรื่องการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้กระบวนการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบกลุ่ม 5 คน

กิจกรรมที่ 7 เราคือทีม ทีมคือเรา (We are team.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์วัดผลความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่

เกิดขึ้น ในการให้ผู้เข้าร่วมออกแบบการเคลื่อนไหวจากสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น พร้อมฝึกกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กิจกรรมที่ 8 ขยับโยกย้าย (Learn to hiphop dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและให้ความรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้นฮิปฮอป

กิจกรรมที่ 9 ลองขยับสเตป (Try to hiphop dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและให้ความรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้นฮิปฮอป

กิจกรรมที่ 10 เรียนรู้ขยับเต้น (Learn to activity movement.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและให้ความรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้น Basic Activity Movement

กิจกรรมที่ 11 แค่ขยับก็คือการเต้น (This is activity movement.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์วัดผลความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้น Basic Activity Movement พร้อมฝึกกระบวนการวางแผนและการทำงานกับผู้อื่น

กิจกรรมที่ 12 เจาะลึกคัฟเวอร์แดนซ์ (Learn to Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและพัฒนาจรณทักษะด้านการทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน โดยการปฏิบัติการใช้ทักษะด้านการเต้นตามกระแสนิยมบูรณาการร่วมกับนาฏศิลป์สากล ด้วยการเรียนรู้ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปินและการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของศิลปิน

กิจกรรมที่ 13 เรียนรู้ในคัฟเวอร์แดนซ์ (Learn each other by Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและพัฒนาจรณทักษะด้านการทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน โดยการปฏิบัติการใช้ทักษะด้านการเต้นตามกระแสนิยมบูรณาการร่วมกับนาฏศิลป์สากล ด้วยการเรียนรู้ในเรื่องของการเลียนแบบ ท่าเต้นตามศิลปินและการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของศิลปิน

กิจกรรมที่ 14 คัฟเวอร์แดนซ์กับทีมเวิร์ก (Learn to teamwork by Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและพัฒนาจรณทักษะด้านการทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน โดยการปฏิบัติการใช้ทักษะด้านการเต้นตามกระแสนิยมบูรณาการร่วมกับนาฏศิลป์สากล ด้วยการเรียนรู้ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปินและการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของศิลปิน

กิจกรรมที่ 15 พวกเราคือคัฟเวอร์แดนซ์ (We are Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมแสดงผลสัมฤทธิ์ จากความเข้าใจและความรู้ด้านการเต้นตามกระแสนิยม พร้อมวัดทักษะการเรียนรู้การวางแผนในการทำงานและเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ได้รับการฝึกและการเรียนรู้ตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม

2. การเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยได้มีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากการดำเนินกิจกรรมตามแผนการดำเนินชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” จำนวน 15 ครั้ง เสร็จสิ้นแล้วนั้น สามารถนำผลข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับจรณทักษะ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

2.1 จรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีม

ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีผลค่าเฉลี่ยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม

การเก็บข้อมูล	*T1	*T2	*T3	*T4	การแปลผล
X	1.86	2.40	3.32	4.06	มีทักษะด้านจรณทักษะสูง
S.D.	0.40	0.52	0.67	0.72	

*T1 = ผลการวัดจรณทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม,T2 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7, T3 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 และ T4 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

จากตารางพบว่า ผลการวัดจรณทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (T1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40, ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 (T2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52, ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 (T3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 (T4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มผู้เข้าร่วมมีพัฒนาการจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมที่เพิ่มขึ้นทีละน้อยในแต่ละช่วงกิจกรรม เมื่อเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมมีผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่า T-Test ก่อนและหลัง การเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีม

รายการ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะการทำงานเป็นทีม					
ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	35	1.86	0.19	51.52	0.00
หลังเข้าร่วมกิจกรรม	35	4.06	0.13		

**P<.05

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

จากตารางการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนจรณทักษะการทำงานเป็นทีมในช่วง 1.57-2.00 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 1.86 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.19 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมที่ต่ำ แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมครบ 15 ครั้งแล้วหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนจรณทักษะการทำงานเป็นทีมในช่วง 3.64-4.36 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 4.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.13 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.2 จรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน

1) ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม โดยผลค่าเฉลี่ยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม

การเก็บข้อมูล	*T1	*T2	*T3	*T4	การแปลผล
X	1.78	2.37	3.44	4.14	มีทักษะด้านจรณทักษะสูง
S.D.	0.46	0.54	0.67	0.72	

*T1 = ผลการวัดจรณทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม,T2 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7, T3 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 และ T4 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

จากตารางพบว่า ผลการวัดจรณทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (T1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46, ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 (T2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54, ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 (T3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 (T4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มผู้เข้าร่วมมีพัฒนาการจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมที่เพิ่มขึ้นทีละน้อยในแต่ละช่วงกิจกรรม เมื่อเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมมีผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่า T-Test ก่อนและหลัง การเปรียบเทียบระดับจรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน

รายการ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน					
ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	35	1.78	0.21	54.05	0.00
หลังเข้าร่วมกิจกรรม	35	4.14	0.16		

**P<.05

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

จากตารางการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนจรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานในช่วง 1.41 - 2.00 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 1.78 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.21 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมที่ต่ำ แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมครบ 15 ครั้งแล้วหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนจรณทักษะการทำงานเป็นทีมในช่วง 3.47 - 4.47 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 4.14 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.16 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานที่เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้าน จรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยได้สรุปผลการพัฒนาชุดกิจกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะการทำงานเป็นทีม เริ่มจากการวิเคราะห์การกระบวนการที่อยู่ในรูปแบบกิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ร่วมกับเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลที่จะนำมาใช้บูรณาการร่วมกับการพัฒนา

และเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะการทำงานเป็นทีม โดยผู้วิจัยได้สร้างความรู้ความเข้าใจด้านการเต้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จากนั้นผู้วิจัยได้นำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) มาใช้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้การเคลื่อนไหวและรู้จักร่างกายตัวเอง หลังจากนั้นนำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลการสื่อสารผ่านการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) มาใช้ในการพัฒนาและเสริมศักยภาพให้แก่กลุ่มตัวอย่างร่วมกิจกรรม เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยแต่ละสัปดาห์จะเพิ่มความท้าท้ายโดยการเพิ่มจำนวนคนเข้าไปในกิจกรรม ดังนี้ สัปดาห์แรกเรียนรู้แบบ 2 คน สัปดาห์ที่สองเรียนรู้แบบ 3 คน และสัปดาห์ที่สามเรียนรู้แบบ 5 คน จากกิจกรรมทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับทั้งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเต้นมากขึ้น อีกทั้งยังมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มากยิ่งขึ้น

2) การพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ผู้วิจัยได้นำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลการเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hiphop) มาใช้ในกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้และทำความเข้าใจการแยกสัดส่วนและการจัดระเบียบของร่างกาย และนำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลโดยนำท่าทางการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Basic Activity Movement) เพื่อเรียนรู้การวางแผนในการนำท่าทางมาประกอบเป็นหนึ่งชุดการออกแบบ โดยขั้นตอนนี้จะมีทั้งให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้การวางแผนออกแบบด้วยตนเองและการเรียนรู้การวางแผนออกแบบร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ได้หนึ่งชุดการออกแบบที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งจากกิจกรรมเหล่านี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับทั้งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเต้นฮิปฮอปพร้อมทั้งทักษะการวางแผนและการออกแบบ อีกทั้งยังแอบแฝงทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3) การพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะการทำงานเป็นทีม และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ผู้วิจัยได้เริ่มออกแบบชุดกิจกรรมที่นำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้ถ่ายทอดให้แก่ผู้เข้าร่วมและนำกระบวนการที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มาเป็นแนวคิดในการออกแบบ โดยเรียนรู้การเลียนแบบท่าเต้นและฝึกการเคลื่อนย้ายตำแหน่งตามต้นฉบับ จากกิจกรรมนี้กลุ่มตัวอย่างได้รับทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานไปพร้อม ๆ กัน สุดท้ายกลุ่มตัวอย่างจะสามารถนำทักษะและกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้รับจากชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยได้สรุปผลการเปรียบเทียบการใช้ชุดกิจกรรม โดยมีผลค่าเฉลี่ยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับจรณทักษะตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม

ผลการเก็บข้อมูล	S1				*S2				การแปลผล
	*T1	*T2	*T3	*T4	*T1	*T2	*T3	*T4	
X	1.86	2.40	3.32	4.06	1.78	2.37	3.44	4.14	จรณทักษะที่เพิ่มขึ้น
S.D.	0.40	0.52	0.67	0.72	0.46	0.54	0.67	0.72	

*T1 = ผลการวัดจรณทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม,T2 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7, T3 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11, T4 = ผลการวัดจรณทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15, S1 = จรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีม และ S2 = จรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน

ที่มา : วรัชยา ชลวิถี, (2568).

จากตารางพบว่าจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน ตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมและด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานก่อนเข้าร่วมกิจกรรมที่ค่าเฉลี่ย 1.86 และ 1.78 ตามลำดับ ส่วนจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมและด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานหลังเข้าร่วมกิจกรรมที่ค่าเฉลี่ย 4.06 และ 4.14 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตัวอย่างมีผลการวัดจรณทักษะที่ต่ำ แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตัวอย่างมีจรณทักษะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งที่ 7 อย่างต่อเนื่องหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งที่ 11 และเมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรมครบทั้ง 15 ครั้ง ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีผลการวัดจรณทักษะที่สูง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ข้อสังเกตตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ค้นพบว่า **ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม** กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในกิจกรรมโครงการเป็นอย่างมาก มีข้อซักถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมแสดงให้เห็นถึงการกระตุ้นการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนของปัญหาที่พบเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมาจากต่างมหาวิทยาลัยกันซึ่งส่งผลให้ยังไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเท่าที่ควร แต่เมื่อได้เริ่มกิจกรรมละลายพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างเริ่มมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนพูดคุยทำความรู้จักกัน **ช่วงกิจกรรมครั้งที่ 2-3** เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้มีทักษะการเต้น และไม่มีความรู้เชิงปฏิบัติการการเคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้นผู้วิจัยจึงใช้เวลาในการอธิบายการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นระยะเวลานานหรือพูดอธิบายหลาย ๆ รอบ จึงอาจทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางส่วนเกิดความเบื่อหน่าย **ช่วงกิจกรรมครั้งที่ 4-7** ผู้วิจัยได้นำความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการฝึกการเข้าใจการเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยการสื่อสารผ่านการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) มาพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ในกิจกรรมนี้กลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงความท้าทายในการปฏิบัติร่วมกับผู้อื่นโดยเริ่มจากการเรียนรู้การปฏิบัติแบบคู่ แบบกลุ่ม 3 คน และแบบกลุ่ม 5 คน กลุ่มตัวอย่างจึงได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นผ่านกิจกรรมครั้งนี้ **ช่วงกิจกรรมครั้งที่ 8-11** ผู้วิจัยได้นำความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องของการเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hiphop) และการนำท่าทางการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่อยู่ในกิจวัตรประจำวันมาออกแบบเป็น Choreography Basic Activity Movement มาพัฒนาทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ในกิจกรรมนี้กลุ่มตัวอย่างได้เข้าถึงความท้าทายในการเคลื่นไหวมากขึ้นเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ต้องมีการฝึกแยกสัดส่วนและจัดระเบียบร่างกายในการท่าทางการเต้น กลุ่มตัวอย่างจึงได้เรียนรู้การวางแผนและวิธีการทำงานมาพัฒนาจรณทักษะทั้งสองผ่านกิจกรรมครั้งนี้ **ช่วงกิจกรรมครั้งที่ 12-14** ผู้วิจัยได้นำความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องของการเต้นตามกระแสนิยม ในกิจกรรมนี้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้การทำกิจกรรร่วมกัน ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงการวางแผนในการทำงาน และการทำงานเป็นทีมของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นผ่านกิจกรรมครั้งนี้เป็นอย่างมาก และหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 กลุ่มตัวอย่างนำเสนอผลงานที่ได้ร่วมกันฝึกซ้อมจากการเรียนรู้ที่ได้รับตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม และผลการวัดจรณทักษะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแสดงให้เห็นว่าการนำชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 SoftSkills” มาใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมจรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมและด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานสามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการจรณทักษะในการทำงานที่สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. บุคคลที่นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม อีกทั้งควรศึกษาความรู้ในเรื่องกระบวนการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ และความรู้ด้านการเคลื่อนไหวพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์สากลให้เข้าใจอยางถ่องแท้ เพื่อให้การปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างดำเนินไปอย่างมีลำดับและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การใช้ชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” ควรคำนึงถึงการปรับชุดกิจกรรมให้เหมาะสมตามศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละบุคคล จากงานวิจัยของผู้วิจัยพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยถึงแม้จะรู้จักหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มาบ้าง แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนรู้การทำความรู้จักกับร่างกายตัวเองและผู้อื่น การเรียนรู้ด้านการเคลื่อนไหวพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์สากลโดยใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) และการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นค่อนข้างไม่มีประสบการณ์ด้านนี้ จึงอาจจะไม่ค่อยเข้าใจการหลักการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ดังนั้นหากนำ

ชุดกิจกรรมไปใช้อาจจะต้องคำนึงถึงกระบวนการสอนในการสร้างความเข้าใจการเคลื่อนไหวให้กับผู้เข้าร่วมมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และสามารถปฏิบัติตามได้

3. การกำหนดกลุ่มประชากรตัวอย่างและการกำหนดข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้เข้าร่วม เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้กลุ่มตัวอย่างแบบอาสาสมัคร ที่เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มาจากคนละมหาวิทยาลัยควรที่จะทำข้อตกลงและนัดหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้เกิดการไม่ให้ความร่วมมือจนครบกระบวนการวิจัย ดังนั้นควรทำข้อตกลงที่แน่ชัดเพื่อให้การดำเนินวิจัยได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน ด้วยการนำศาสตร์ทางนาฏศิลป์อื่น ๆ มาพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมรูปแบบใหม่ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนา ที่จำเป็นต่อการทำงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการเลือกใช้ชุดกิจกรรมมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาในลักษณะของการบูรณาการร่วมกับกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านอื่น ๆ ให้กับกลุ่มตัวอย่างนอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการวัดระดับจรณทักษะของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน

3. ชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยมีความเห็นสามารถปรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นเพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านการทำงานภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2566). *วัยทำงาน.* ฐานข้อมูลกลาง กรมอนามัย. https://dohdatacenter.anamai.moph.go.th/index.php?r=groupdata/index&group=1&id=3

ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์. (2558). *การสื่อสารกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์กลุ่มวัฒนธรรมย่อยของนักเต้น Cover Dance* [ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. หอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5607030094_3450_3479.pdf

เดลินิวส์ออนไลน์. (2566). ICONSIAM DANCETOPIA *“Attitude” คว้าแชมป์ทีม K-Pop Cover Dance.* DAILYNEWS ONLINE. https://www.dailynews.co.th/news/2341068/

ณัฐพร วิศาลธรกุล. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมนาฏศิลป์สากลสำหรับกลุ่มคนทำงานสำนักงาน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 10(2), น. 90-98. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/npuj/article/download/238009

ธนพร ประทักษ์วิริยะ. (2560). *Cover dance กับการสร้างตัวตน : กรณีศึกษา กลุ่มนักเต้น Cover dance J-pop.* [ปริญญานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. Silpakorn University Repository : SURE. https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/15134/BA_Thanaporn_Pratakviriya.pdf?sequence=1&isAllowed=y

ราเมศ ลิ่มตระกูล. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการใช้เทคนิคนาฏศิลป์อินเดียเพื่อป้องกันกลุ่มอาการออฟฟิศซินโดรม. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 24(1), น. 50-61. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jica/article/view/257068

ระวิวรรณ วรรณวิไชย. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมนาฏศิลป์บำบัดสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมที่มีอาการสมาธิสั้นร่วมด้วย. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 21(1), น. 146-157. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jica/article/view/153574

ศิริมงคล นาฏยกุล. (2557). *นาฏยศิลป์ตะวันตกปริทัศน์ : Introduction to Western dance.* (พิมพ์ครั้งที่ 1). หจก.โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.

สุนันทา มาวัน, กิตติพงษ์ น้อยนวล, จิรายุ บัวด้วง, ธนพล อินทรสกุล, ประสบโชค สุวรรณโฉม, ศิริชัย โยมกระโทก และธนัสดา โรจนตระกูล. (2565). ทักษะที่สำคัญของบัณฑิตในอนาคต. *วารสารการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 2(2), น. 87-99. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jclmd_psru/article/download/259553

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2558). *คัฟเวอร์แดนซ์ เต้นจังหวะสนุกได้สุขภาพดี.* สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). https://www.thaihealth.or.th/คัฟเวอร์-แดนซ์-เต้นจังหว/#

สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม. (2559). การเปรียบเทียบผลของการเต้นโคพเวอร์กับการเต้นแอโรบิกที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นหญิง. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 13(61), น. 149-158. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/66545

อนรรฆอร บุรมัธนานนท์. (2552). *การแสดงคัฟเวอร์แดนซ์ในฐานะพื้นที่สื่อสารของวัยรุ่น.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ .

Ad Addict TH. (2566). *เช็กลิสต์ 7 Soft Skills ที่คนทำงานควรมีติดตัวในปี 2023 พร้อมแนะนำคอร์สพัฒนาตัวเองน่าเรียน.* AD ADDICT. https://adaddictth.com/knowledge/ImproveSoft-Skill-by-Future-Skill

Cartoon T. (2566). *Soft Skills คืออะไร? รวม 5 ทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในปี 2024.* tmg. https://thegrowthmaster.com/growth-mindset/soft-skills-for-thefuture-of-work

Danao, M. (2023). *11 Essential Soft Skills In 2023 (With Examples).* Forbes. https://www.forbes.com/advisor/in/business/soft-skills-examples/

Go Ahead News. (2567). *TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP 2025 เวทีแห่งการเรียนรู้ของเยาวชน ทูบีเริ่มแล้ว.* Go ahead NEWS. https://www.goaheadnews.com/2024/10/to-be-number - one-teen -dancercise.html

Jackson D. (2013). Business gradunte employabilty: Where are we going whong. *Higher Education Research & Development,* 32(5), 776 - 790.

Zay, L. (2022). *The Top 18 In-Demand Soft Skills for 2023 You Need To Master.* https://www.hihello.me/blog/the-top-in-demand-soft-skills-you-needto-master

Techsauce Team. (2566). *Gen-Z กำลังขาด Soft Skill ในการทำงาน บริษัทใหญ่ต้องเปิดคอร์สสอนวิธีส่งอีเมลและการแต่งกาย.* TECHSAUCE KNOWLEDGE SHARING PLATFORM. https://techsauce.co/news/gen-z-course-taking-email-wear-clothes-office